

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Nona apparitio quomodo appariut. xi. discipulis ianuis clausis. Iohannis.
xx. Capitulum. XC

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

clabim⁹ mirabilia. Tu es agnus q⁹ toll⁹ pctā mūdi: tu es q⁹ oim miser⁹. Sic audiuim⁹ sic te vidim⁹ oclis nris. Ex ore infantū z lactantiū pfe cisti laudē. modicū ei laborauim⁹ z multā glāz p⁹ulisti nob. Et vidim⁹ mus glāz tuā q̄si vnigenitū a p̄ie: plenū grē z vitar⁹. Et oēs p. ad. efi.

Canticum angolorum.

Ca. LXXXIX

Gloria dō nō ē v̄sille q̄ a lau/
q de dñi cessarēt āgeli sci (q̄z
ibi erat mltitudo copiosa)
cū h̄ sit p̄cipue eoz officii vt restau
ratiōis sue recognoscāt bñficiū: iō
ip̄i exultātes corā dño totalit̄ iubi
lauefr. Alfa alfa al. Te decet laus
te decet hymn⁹: z tibi reddet vortū
in h̄rlm. Hymnū tibi dñe cātabi
mus d̄ cātic⁹ syō. exaltare sup celos
d̄s zc. Cōfessionē z decorē indūisti
Dia p̄ te facta s̄t alfa alfa. Exalta
stivt gy gas zc. Cū esses rex n̄r an̄ se
cular: te fecisti paup̄ē al. Dinora
sti te paulomin⁹ a nob vt n̄ras rui
nas repares al. Benigne fecisti in
volūtare tua syō vt edificaret sup
na h̄rlm al. al. Virantes i domo
tua i sc̄la sc̄lor laudēt re al. Exper
oēs vicos tuos cātabit al. Tu fac
āgelos tuos spūs: z mltros tuos
ignē vrentē. Tu numeras multitu
dinē stellaz. Bñdi. angeli dñi dño
Laudate eū oēs angeli ei⁹. Adorāt
re oēs angeli tui al. Et plura alia q̄
obmitto. Tūc oēs p̄cidentes adora
uerūt eū. In talibz cātic⁹ z laudibz
stabant oēs sc̄i p̄ies z angeli corā
dño q̄n̄ erat cū eis reuerēt̄er alacri
ter z deuore: z q̄si glōsif b̄ri p̄tinue
iubilabāt. Aspice ḡcos: z cū leticia
p̄gratulare eis: z attende q̄ dicūt: z

disce deum laudare z venerari: z ei
grās agere: bñficiā sua recognoscere
z toto affectu stude ad illā gloriā p̄
tigere vbi sp̄ cū tā nobilit̄ mltitudine
i p̄spectu dei tui i laudibz p̄fereres

Nonā apparitio quō appa
ruit. xi. discipul⁹ ianuis clau
sis. Johis. xx. Ca. XC

Duenēte āt die octauo re/
a surrectōis itez apparuit do
min⁹ iesus ianuis clausis
discipulis: z erat thomas cū eis q̄
p̄ma die nō fuerat. Et cū aliq̄ narra
rēt ei q̄ dñm viderāt: r̄ndit. Nisi vi
dero i manibz ei⁹ fixurā clauoz zc.
nō credā. Dixit ḡ pastor bonus de
suo grege p̄uillo sollicit⁹. Par vo
bis. Deinde dixit thome: in ser digi
tum tuū huc z vide: et noli esse iere
dulus s̄ fidelis. Tūc thomas esse p̄ci
dēs tetigit cicatrices z dixit. Dñs
me⁹ z d̄s meus. Hōies vidit z deū
credidit. Dixit etiā suā culpā d̄ h̄ q̄
dereliquerat eū sic aliq̄ dixit. Dñs
āt erigēs eū dixit. Noli timere: oia
dimissa s̄t tibi. Hoc aut̄ de thome
dubitatōe p̄missū est disp̄satorie:
vt euidētioribz argumētis resurre
ctio dñi p̄baref. p̄sidera b̄ignitatē
z hūilitatē ac feruentē amorē eius
quō mōstrauit thome z alijs disci
pulis vulnera sua: vt tolleret oīm
obscuritatē a cordibz eoz ad ip̄oz
z nostrā vtilitatē. Reseruauit aut̄
sibi dñs cicatrices vulnez. p̄f̄tia
marie vt fidē faceret ap̄ h̄os de resur
rectiōe: vt ip̄as oñdat p̄i: q̄n̄ vult
placare eū z interpellare p̄ nob: est
ei aduocatus n̄r. Ex vt eas oñdat
reprobis i die iudicij. Strāgit⁹ do
minus iesus cū matre z discipulis
suis p̄ aliquā morā loq̄ns d̄ regnō

dei. Et ipſi cū eo i leticia magna au-
diētes illa verba exalta: z aspicien-
tes faciē eius plenā gaudio z deco-
re. Attēde eos circūstantes: z dñas
familiarius iuxta eū: magdalenā
vero sp ad pedes eius. Gra igit tu-
mente reuerēter z iocūde a lōge: ſi
forte mia motus: faciat te vocari.
Tandē dixit eis vt vadāt in galileā
i montē thabor (vt d): z ibi appare-
bit eis: z bñdīctōe dara diſceſſit ab
eis. Ipſi vero remāſerūt vt p̄us fa-
melici z ſitibundī de ipſo: ſed pluri-
mū p̄fortari.

**Decima apparitio facta di-
ſcipulis in galilea in monte
thabor. Matth. vl. Ca. XCI**

Post hec diſcipulis ad dictū
locū thabor p̄gētibz itēz ap-
paruit eis dñs dicēs. Data
eſt mihi ois p̄tās in celo z in terra
Ite docete oēs gētes baptiſantes
eos in noīe p̄is z filij z ſpūſſcri: do-
cētes eos ſeruare q̄ mandauī vob.
Et p̄fortemini qz ego ſum vobiſcū
oibz diebz vſqz ad p̄ſūmationē ſclī.
Adoraueſt aut eum in ſuo aduētu
cū magna iocūditate. Maniſteſta-
uit aut eis q̄liter eſt dñs oim. Dat
eis mandatū de p̄dicādo z formā
baptiſadi: z vigore p̄marimū cū di-
xit qz ſp erit cū eis. Vidēs q̄tā iocū-
ditatē dat eis z q̄ inſignia charita-
tis. Dis igit dictis p̄ dñm Jeſum
z dara bñdīctōe diſparuit ab eis.

**Undecima apparitio fa-
cta ſeptē diſcipulis piſcanti-
bus in mari: z comedit dñs
Jeſuſcū eis: Johis vltimo
Capitlm. XCII**

Iſcipuli vero adhuc remā-
ſerunt in galilea. Tuerunt
aut quādā die piſcarum ad
mare tyberiadis ſeptē ex eis: z per
totam noctē nihil ceperūt. Mane
aut factō dñs apparuit eis: z ſtetit
in litore maris. Querēs igit dñs
Jeſus ſi aliquid cepiſſent: dixerūt
ei. Non. Dixit eis. Mitte in det-
terā nauigij rhere: z iuenietis. Mi-
ſerunt igit z ceperunt magnā copi-
am piſciū. Dixit tunc Johānes pe-
tro. Dñs eſt. Tūc Petrus nudus
exiſtens ſuccinxit ſe tunica: z feſti-
nans venit per mare. Alij vero na-
uigio veperunt. Et cum deſcendiſ-
ſent: viderunt piſcem poſitū ſupra
punas. Dñs em hoc eis parauē-
rat. Fecit etiā accipi de piſcibz eoz:
z aſari. Et ſimul cū eis comedens
fecit cōiuuiū cum eis in litore ma-
ris z p̄ſuete miſericordie z humili-
tatis more miniſtrās: panē pore-
xit eis: z piſcem fregit et dedit eis.
Stant reuerenter z alacriter iſti cū
dño ſuo pariter comedētes aspiciē-
tes faciē eius deſiderabilē z iocun-
dam: z exultant in cordibz ſuis. Ac-
cipiunt eſcas de ſacraſſimis ma-
ribz eius z reficiunt nō minus ſpi-
ritualiter qz corporaliter. O quale
p̄uuiū eſt iſtud. Attēde vt cū eis
paſcens cogitādo qz vtilia ſunt et
pulera iſta. Nam completo iſto ſo-
lenni p̄uuiū dixit dñs Petro. Di-
ligis me plus his? Dixit ei. Dñe:
tu ſcis qz amo te. Dñs dixit. Pa-
ſce agnos meos. Et itēz ſic interro-
gās: recōmendauit ei gregē ſuum.
In q̄ charitatē z benignitatēz dñi
ſolitā p̄ſidera. Aperte vides qz dili-
gētē imp̄mit reiterari: affectu oſe re-
cōmēdat aīaſ n̄ſas petro. itēz dñs